

به نام خدا

اظهاری نظر کارشناسی درباره:

«طرح اصلاح موادی از آیین‌نامه داخلی مجلس شورای اسلامی»

مقدمه

طرح اصلاح موادی از آیین‌نامه داخلی به منظور اصلاح نحوه انتخاب اعضای هیئت‌رئیس مجلس (اعم از موقت و دائم)، رؤسای کمیسیون اصل نودم قانون اساسی و مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی، رئیس و دادستان دیوان محاسبات کشور، انتخاب ناظرین مجلس در مجامع، شوراها و همچنین نمایندگانی که نامزد عضویت در کمیسیون‌های ویژه هستند ارائه شده است که در این گزارش به بررسی مواد پیشنهادی جهت اصلاح موارد مزبور خواهیم پرداخت.

بررسی طرح

پیش از بررسی مفاد طرح پیشنهادی این نکته قابل ذکر است که به نظر می‌رسد پیشنهاددهندگان طرح بدون توجه به اصلاحات متعاقب نسبت به قانون آیین‌نامه داخلی مجلس شورای اسلامی، اصلاحات پیشنهادی را بدون در نظر گرفتن تغییر شماره‌های مواد پیشنهاد داده‌اند که در بررسی طرح توجه به آن ضروری می‌باشد.

ماده (۱)

به موجب ماده (۱) طرح پیشنهادی، یک تبصره به ماده (۱۰) قانون آیین‌نامه داخلی مجلس الحاق می‌گردد. به موجب این تبصره اولاً یک محدوده زمانی جهت ثبت نام داوطلبین عضویت در هیئت‌رئیس موقت مجلس مشخص گردیده است (حداکثر دو ساعت پس از پایان جلسه افتتاحیه)، ثانیاً هیئت‌رئیس سنی موظف شده شرح حال و سوابق داوطلبان به همراه تصاویر آنان را تهیه و در دومین جلسه علنی و قبل از برگزاری انتخابات هیئت‌رئیس موقت در اختیار نمایندگان قرار دهد.

در ارتباط با ماده پیشنهادی دو نکته وجود دارد: اول اینکه، که ماده (۱۰) قانون آیین‌نامه داخلی مجلس مربوط به نحوه انتخاب هیئت‌رئیس سنی می‌باشد و به موجب قسمت اخیر ماده (۱۱) اجرای انتخابات هیئت‌رئیس موقت به عنوان یکی از وظایف هیئت‌رئیس سنی قلمداد شده است. لذا در صورت ضرورت تصویب ماده پیشنهادی، باید تبصره پیشنهادی در قالب الحاق به ماده (۱۱) ذکر گردد.

نکته دیگر آنکه هم‌اکنون به موجب قانون آیین‌نامه داخلی مجلس در مواردی که موضوع ارائه برخی سوابق نمایندگان مطرح می‌باشد، این امر برعهده معاونت قوانین مجلس گذارده شده است. نظیر صدر ماده (۴۰) قانون مزبور که مقرر داشته «به منظور آشنایی نمایندگان با سوابق تحصیلی و کاری یکدیگر معاونت قوانین موظف است قبل از تشکیل شعب برای تعیین اعضای کمیسیون‌ها، اسامی نمایندگان به همراه تحصیلات (مستند) و تجربه و سابقه عضویت در کمیسیون‌ها (در صورتی که سابقه نمایندگی داشته باشند) را تکثیر و در اختیار نمایندگان قرار دهد». همچنین تبصره ماده (۶۴) بیان نموده «معاونت قوانین موظف است در شروع کار هر دوره مجلس سوابق کاری و میزان تحصیلات اعضای هر کمیسیون را قبل از انتخاب هیئت‌رئیس آن کمیسیون در اختیار اعضا قرار دهد».

لذا می‌توان جهت هماهنگی درخصوص موضوع مزبور از یکسو و تخصصی و اداری بودن این امر ازسوی دیگر، تهیه شرح حال، سوابق و تصویر داوطلبان و ارائه به نمایندگان که علاوه بر این ماده در مواد پیشنهادی بعدی نیز پیش‌بینی شده است را برعهده معاونت قوانین گذاشت.

ماده (۲)

براساس ماده (۲) طرح پیشنهادی یک تبصره به ماده (۱۲) قانون آیین‌نامه داخلی مجلس الحاق می‌گردد. به موجب این تبصره نیز نظیر تبصره پیشنهادی فوق اولاً یک محدوده زمانی جهت ثبت‌نام داوطلبین عضویت در هیئت‌رئیس دایم مشخص گردیده است (حداکثر ۶ ساعت پس از پایان اولین جلسه‌ای که هیئت‌رئیس موقت در آن انتخاب شده‌اند)، ثانیاً هیئت‌رئیس موقت موظف شده شرح حال و سوابق داوطلبان به همراه تصاویر آنان را تهیه و قبل از تصویب اعتبارنامه حداقل دوسوم مجموع نمایندگان، در اختیار نمایندگان قرار دهد.

درخصوص این ماده نیز باید گفت که ماده (۱۲) قانون آیین‌نامه داخلی مجلس مربوط به نحوه انتخاب هیئت‌رئیس موقت می‌باشد و به موجب قسمت اخیر ماده (۱۳) اجرای انتخابات هیئت‌رئیس دایم به‌عنوان یکی از وظایف هیئت‌رئیس موقت قلمداد گردیده است. لذا در صورت ضرورت چنین امری، باید تبصره پیشنهادی در قالب الحاق به ماده (۱۳) ذکر گردد.

مسئله دیگری که در ارتباط با این ماده وجود دارد این است که به موجب ماده (۱۴) قانون آیین‌نامه داخلی هیئت‌رئیس موقت پس از قرائت گزارش کلیه شعب پانزده‌گانه و تصویب اعتبارنامه حداقل دوسوم مجموع نمایندگان، اقدام به انتخاب هیئت‌رئیس دایم می‌کند. لذا تعیین یک محدوده زمانی اندک (حداکثر ۶ ساعت پس از پایان اولین جلسه‌ای که هیئت‌رئیس موقت در آن انتخاب شده) نسبت به محدوده زمانی که هیئت‌رئیس موقت باید اقدام به برگزاری انتخاب هیئت‌رئیس دایم نماید، نمی‌تواند منطقی مناسب باشد. لذا پیشنهاد می‌گردد حداقل این محدوده زمانی حداقل تا زمان تشکیل دومین جلسه پس از انتخاب هیئت‌رئیس موقت افزایش یابد.

ماده (۳)

به موجب این ماده، ماده (۱۶) قانون آیین‌نامه داخلی مجلس اصلاح می‌گردد.

درخصوص این ماده نیز به نظر می‌رسد منظور طراحان از ماده (۱۶)، ماده (۱۷) قانون آیین‌نامه داخلی مجلس می‌باشد. چراکه ماده (۱۷) مربوط به ترتیب ثبت‌نام جهت داوطلبی هیئت‌رئیس دایم می‌باشد، لکن ماده (۱۶) مربوط به حدنصاب لازم جهت انتخاب اعضای هیئت‌رئیس می‌باشد.

به موجب ماده پیشنهادی، نمایندگان داوطلب عضویت در هیئت‌رئیس از سال دوم باید حداکثر یک هفته قبل از انتخابات هیئت‌رئیس، جهت ثبت‌نام به هیئت‌رئیس مراجعه کنند. همچنین هیئت‌رئیس موظف شده شرح حال و سوابق داوطلبان به همراه تصاویر آنان را تهیه و حداکثر سه روز قبل از برگزاری انتخابات، در اختیار نمایندگان قرار دهد که در این رابطه نیز نکته مذکور درخصوص ماده (۱) پیشنهادی مبنی بر محول نمودن این امر به معاونت قوانین مجلس قابل توجه می‌باشد.

ماده (۴)

به موجب این ماده یک بند به ماده (۲۳) قانون آیین‌نامه داخلی الحاق و تبصره ذیل ماده (۳۲) الحاقی ۱۳۸۷/۹/۲۶ حذف می‌گردد. درخصوص این ماده نیز به نظر می‌رسد اولاً منظور طراحان از ماده (۲۳)، ماده (۲۴) قانون فعلی آیین‌نامه داخلی مجلس می‌باشد. چراکه پس از اصلاحات قانون مزبور وظایف هیئت‌رئیس مجلس در ماده (۲۴) مقرر شده است. ثانیاً ماده (۳۲) که هم‌اکنون با توجه به اصلاحات صورت‌گرفته ماده (۴۸) می‌باشد مشتمل بر دو تبصره می‌باشد که هر دو الحاقی ۱۳۸۷/۹/۲۶ می‌باشد. لذا می‌باید تصریح گردد که منظور از تبصره مذکور کدام تبصره می‌باشد که با توجه به موضوع پیشنهادی به نظر می‌رسد تبصره «۱» ماده (۴۸) می‌باشد.

براساس ماده پیشنهادی، معرفی دو نامزد از نمایندگان جهت ریاست کمیسیون اصل نودم (از میان اعضای ثابت کمیسیون) و مرکز پژوهش‌های مجلس به صحن علنی از جمله وظایف هیئت‌رئیس مجلس شورای اسلامی می‌باشد. در این رابطه لازم به ذکر است که به موجب تبصره «۱» ماده (۴۸) قانون آیین‌نامه داخلی «رئیس کمیسیون اصل نودم با پیشنهاد هیئت‌رئیس مجلس از بین اعضای

ثابت کمیسیون و با رأی مجلس برای مدت یک سال انتخاب می‌گردد»، لذا هم‌اکنون نیز انتخاب نهایی ریاست کمیسیون اصل نودم با رأی مجلس و معرفی هیئت‌رئیس می‌باشد که البته محدودیتی نیز جهت تعداد نامزدها پیش‌بینی نشده است.

درخصوص ریاست مرکز پژوهش‌ها نیز هم‌اکنون به موجب ماده (۸) قانون شرح وظایف مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی، رئیس مرکز از بین افراد ذیصلاح که دارای مدارج بالایی علمی و تجربه کافی باشند، توسط هیئت امنای برای مدت چهار سال برگزیده می‌شود و حکم وی به امضای رئیس هیئت امنای می‌رسد.

در ارتباط با این مسئله قابل توضیح است که مرکز پژوهش‌ها نهادی است که به مطالعه، پژوهش و ارائه نظرات کارشناسی در مورد لوایح و طرح‌ها، گردآوری و بررسی نظرات محققان و پژوهشگران دانشگاه‌ها و مراکز تحقیقاتی، دستگاه‌های اجرایی، نهادها، گروه‌ها، انجمن‌های علمی و تخصصی و احزاب سیاسی و افکار عمومی در مورد نیازهای جامعه از نظر قانونگذاری، مطالعه و بررسی و پژوهش نسبت به حسن اجرای قوانین و ارائه پیشنهادهای کارشناسانه برای رفع موانع و مشکلات، تأمین نیازهای اطلاعاتی کمیسیون‌ها و نمایندگان مجلس و برقراری نظام اطلاع‌رسانی، انجام پژوهش‌های موردی برحسب درخواست هیئت‌رئیس، کمیسیون‌ها و نمایندگان مجلس و... می‌پردازد. لذا مرکز مزبور یک نهاد علمی، پژوهشی و تخصصی می‌باشد و بدون شک شایسته نیست تصمیم‌گیری درخصوص چنین نهادی که عدم وابستگی به جریانی خاص و حفظ استقلال آن ضروری می‌باشد را تابع جریانات و تصمیم‌گیری‌هایی نمود که تا حد زیادی منشأ سیاسی و گروهی دارند.

همچنین درخصوص غالب مراکز علمی و پژوهشی، انتخاب رئیس مربوطه به نحوی از طریق هیئت امنای مراکز مربوطه صورت می‌گیرد و تا حد امکان از اعمال نفوذ سایر مراجع جلوگیری و استقلال آنها حفظ می‌شود. به عنوان مثال به موجب بند «ه» ماده (۱۲) اساسنامه دانشگاه آزاد اسلامی پیشنهاد رئیس دانشگاه به شورای عالی انقلاب فرهنگی توسط هیئت امنای این دانشگاه صورت می‌گیرد و صدور حکم وی نیز توسط رئیس هیئت امنای می‌باشد. بنابراین به نظر می‌رسد واگذاری انتخاب رئیس مرکز پژوهش‌های مجلس به صحن علنی با مقتضیات و ماهیت این نهاد علمی متعارض بوده و نمی‌تواند تبعات مثبتی داشته باشد.

مسئله مهم دیگری که درخصوص ماده پیشنهادی وجود دارد این است که هم‌اکنون به موجب ماده (۸) قانون شرح وظایف مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی، رئیس مرکز از بین افراد ذیصلاح که دارای مدارج بالایی علمی و تجربه کافی باشند، برگزیده می‌شود و لذا قیدی جهت نماینده و یا غیرنماینده بودن فرد مورد نظر پیش‌بینی نگردیده است. لکن ماده پیشنهادی با پیش‌بینی «معرفی دو نامزد از نمایندگان» جهت ریاست مرکز پژوهش‌ها توسط هیئت‌رئیس مجلس، باعث می‌شود که صرفاً نمایندگان به ریاست مرکز پژوهش‌ها منصوب گردند، که از این جهت نیز ماده پیشنهادی با چنین قیدی موجب ایجاد محدودیت در انتخاب رئیس مرکز پژوهش‌ها شده است. گرچه طی مدتی که از زمان حیات مرکز می‌گذرد تمامی رؤسای آن از بین نمایندگان مجلس انتخاب شده‌اند و اساساً با توجه به شمار زیاد نخبگان علمی در میان نمایندگان مجلس، تصویب این بند از تبصره ضروری به نظر نمی‌رسد.

ماده (۵)

به موجب این ماده، ماده‌ای تحت عنوان ماده (۲۳) مکرر به قانون آیین‌نامه الحاق می‌گردد. براساس ماده پیشنهادی؛ هیئت‌رئیس به منظور انتخاب ناظرین مجلس در مجامع، شوراها و همچنین نمایندگانی که نامزد عضویت در کمیسیون ویژه هستند، مکلف شده مراحل را اجرا نماید.

اولین نکته‌ای که در ارتباط با این ماده وجود دارد این است که ماده (۲۳) موجود مربوط به وظایف دبیران کمیسیون می‌باشد و ماده (۲۴) است که مربوط به وظایف هیئت‌رئیس می‌باشد. لذا در صورت ضرورت چنین اصلاحی، ماده پیشنهادی باید در قالب اصلاح مواد دیگر یا ماده (۲۴) الحاقی پیش‌بینی گردد.

به موجب بند «الف» ماده پیشنهادی «نمایندگان داوطلب عضویت در مجامع و شوراهای قانونی به‌عنوان ناظر و همچنین نمایندگان داوطلب عضویت در کمیسیون‌های ویژه موظفند حداقل یک هفته قبل از زمان رأی‌گیری به هیئت‌رئیس مراجعه و ثبت‌نام کنند». همچنین براساس تبصره «۱» ماده پیشنهادی، «در مواردی که براساس قانون معرفی نمایندگان ناظر به کمیسیون‌های تخصصی سپرده شده، کمیسیون‌ها موظفند قبل از مراحل فوق دو برابر تعداد مورد نیاز را از میان داوطلبان انتخاب و به هیئت‌رئیس مجلس معرفی کنند».

درخصوص این بند و تبصره مزبور قابل ذکر است که ماده (۲۱۸) قانون آیین‌نامه داخلی مجلس «نحوه انتخاب نمایندگان ناظر برای عضویت و شرکت در جلسات مجامع، هیئت‌ها و شوراهای مذکور در قوانین و چگونگی اجرای وظایف نظارتی» را مشخص نموده است. به موجب بند «۱» این ماده برای انتخاب ناظران، کمیسیون‌های تخصصی و یا مجلس شورای اسلامی، کمیسیون ذیربط موظف است حداقل به تعداد دو برابر مورد نیاز از نمایندگان داوطلب واجد شرایط را به مجلس معرفی نماید تا مجلس نسبت به انتخاب تعداد مورد نیاز اقدام کند. در این رابطه لازم به ذکر است که به موجب ماده (۴) طرح «عضویت و لغو عضویت نمایندگان مجلس شورای اسلامی در شوراهای عالی، شوراها، مجامع و سایر هیئت‌ها» که هم‌اکنون در کمیسیون مربوطه به تصویب رسیده است، «در قوانینی که کمیسیون تخصصی مرتبط جهت انتخاب نماینده ناظر مشخص نشده باشد، هیئت‌رئیس مجلس کمیسیون تخصصی را تعیین می‌نماید». لذا درخصوص قسمت اول ماده پیشنهادی قانون فعلی ضوابط لازم را مشخص نموده است. همچنین مقرر فعلی (بند «۱») ماده (۲۱۸) علاوه بر پیش‌بینی لزوم تصویب مجلس، نقش کمیسیون‌های تخصصی را نیز در تمامی موارد برخلاف موضوع بند «۱» ماده پیشنهادی در نظر گرفته است، بنابراین بدون تردید این امر نسبت به ماده پیشنهادی مناسب‌تر می‌باشد.

درخصوص انتخاب نمایندگان داوطلب عضویت در کمیسیون‌های ویژه نیز بخش اخیر ماده (۴۴) فعلی قانون آیین‌نامه داخلی مقرر داشته «اعضای کمیسیون ویژه که پانزده نفر خواهند بود، مستقیماً در جلسه علنی توسط نمایندگان با رأی مخفی و اکثریت نسبی انتخاب خواهند شد». بنابراین در این رابطه نیز قانون حاضر ضوابط لازم را مقرر داشته است و لزومی جهت تصویب ماده‌ای جدید در این خصوص وجود ندارد.

بند «ب» ماده پیشنهادی نیز مقرر داشته «هیئت‌رئیس موظف است شرح حال و سوابق داوطلبان به همراه تصاویر آنان را تهیه و در اختیار نمایندگان قرار دهد». درخصوص این بند نیز به نظر می‌رسد با توجه به نکات مطروحه قرار دادن این وظیفه برعهده معاونت قوانین مناسب‌تر باشد.

همچنین به موجب تبصره «۲» ماده پیشنهادی مدت عضویت نمایندگان که به‌عنوان ناظر انتخاب می‌شوند در غیر از مواردی که قانون زمان آن را تعیین کرده است، بیش از دو سال نیست.

درخصوص تبصره مذکور نیز مسئله قابل توجه این است که به موجب بند «۳» ماده (۲۱۸) فعلی مدت عضویت نمایندگان ناظر تابع قانون ذیربط است و در صورت عدم تعیین زمان در قانون، یک‌سال می‌باشد. لذا در تمامی موارد مدت عضویت نمایندگان که به‌عنوان ناظر انتخاب می‌شوند تعیین شده است و وجهی جهت وجود تبصره پیشنهادی نمی‌باشد و در صورت ضرورت اصلاح مدت عضویت نمایندگان ناظر، بند «۳» ماده (۲۱۸) می‌بایست اصلاح گردد.

ماده (۴)

در رابطه با این ماده نیز به نظر می‌رسد منظور طراحان از ماده (۳۹)، ماده (۵۵) قانون آیین‌نامه داخلی مجلس می‌باشد. به موجب این ماده معرفی دو نامزد به‌عنوان رئیس دیوان محاسبات و دو نامزد به‌عنوان دادستان دیوان محاسبات جهت انتخاب یکی از آنها در صحن علنی مجلس شورای اسلامی به‌عنوان یکی از وظایف کمیسیون برنامه و بودجه پیشنهاد شده است. همچنین براساس بند پیشنهادی هیئت‌رئیس موظف شده حداقل سه روز قبل از زمان رأی‌گیری، شرح حال و سوابق هریک از افراد معرفی شده را در اختیار نمایندگان قرار دهد.

درخصوص موضوع این ماده قابل ذکر است که هم‌اکنون به موجب قانون دیوان محاسبات کشور نحوه انتخاب رئیس دیوان محاسبات و دادستان این دیوان مشخص شده است. به موجب ماده (۱۱) این قانون، «رئیس دیوان محاسبات کشور پس از افتتاح هر دوره قانونگذاری به پیشنهاد کمیسیون دیوان محاسبات و بودجه مجلس شورای اسلامی و تصویب نمایندگان ملت انتخاب می‌شود.

تبصره - برکناری رئیس دیوان محاسبات با پیشنهاد کمیسیون دیوان محاسبات و با تصویب اکثریت نمایندگان انجام می‌گیرد». همچنین ماده (۱۴) قانون دیوان محاسبات مقرر داشته: «دادستان دیوان محاسبات کشور پس از افتتاح هر دوره قانونگذاری به پیشنهاد کمیسیون دیوان محاسبات و بودجه مجلس شورای اسلامی و تصویب نمایندگان ملت انتخاب می‌شود. برکناری دادستان دیوان محاسبات به پیشنهاد کمیسیون دیوان محاسبات و با تصویب اکثریت نمایندگان مجلس خواهد بود».

بنابراین ترتیب و زمان تعیین رئیس و دادستان دیوان محاسبات و همچنین برکناری آنها در قانون دیوان محاسبات مشخص شده است. تنها تفاوت آن با ماده پیشنهادی این است که کمیسیون برنامه و بودجه در ماده پیشنهادی مکلف شده دو نامزد را در این رابطه معرفی نماید و همچنین هیئت رئیسه موظف شده حداقل سه روز قبل از زمان رأی‌گیری، شرح حال و سوابق هر یک از افراد معرفی شده را در اختیار نمایندگان قرار دهد.

لذا با توجه به اینکه هم‌اکنون به موجب قانون دیوان محاسبات ترتیب تعیین و همچنین برکناری رئیس و دادستان دیوان محاسبات تعیین شده است، لزومی جهت پیش‌بینی دوباره ترتیب مذکور نمی‌باشد و در صورتی که اصلاحی ضروری می‌باشد، اصلاح مورد نظر نسبت به همان قانون صورت بگیرد.

ماده (۸)

به موجب این ماده که در واقع ماده (۷) طرح پیشنهادی می‌باشد، نامزدهای ریاست مجلس شورای اسلامی و نواب رئیس مجلس شورای اسلامی می‌توانند پیش از اخذ رأی حداکثر تا ده دقیقه و در مورد ریاست کمیسیون اصل نودم، مرکز پژوهش‌های مجلس، حقوقدانان شورای نگهبان، رئیس و دادستان دیوان محاسبات، هر نامزد می‌تواند حداکثر پنج دقیقه در جلسه علنی مجلس برنامه‌های خود را به اطلاع نمایندگان برساند.

اولین مسئله‌ای که در رابطه با این ماده وجود دارد این است که ماده پیشنهادی در قالب اصلاح بند «ه» ماده (۱۰۸) پیش‌بینی شده است، که با توجه به اصلاحات صورت گرفته نسبت به قانون آیین‌نامه داخلی مجلس، باید به صورت اصلاح بند «ه» ماده (۱۱۲) مطرح گردد. لازم به ذکر است هم‌اکنون به موجب بند «ه» ماده (۱۱۲) «پیش از اخذ رأی برای انتخاب حقوقدانان شورای نگهبان و همچنین رئیس و دادستان دیوان محاسبات، هر نامزد می‌تواند حداکثر ده دقیقه در جلسه علنی مجلس مشخصات، سوابق کاری، تحصیلات و برنامه‌های خود را به اطلاع نمایندگان برساند». در طرح پیشنهادی این موضوع به نامزدهای ریاست و نواب رئیس مجلس شورای اسلامی، ریاست کمیسیون اصل نودم و مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی تسری یافته است و در مورد حقوقدانان شورای نگهبان و همچنین رئیس و دادستان دیوان محاسبات مدت مقرر از ده دقیقه به پنج دقیقه کاهش یافته است که دلیل مشخصی جهت آن دیده نشده است.

مسئله دیگری که در خصوص این ماده وجود دارد این است که در ماده پیشنهادی صرفاً مقرر شده افراد مزبور برنامه‌های خود را به اطلاع نمایندگان برسانند، در حالی که بند «ه» ماده (۱۱۲) فعلی علاوه بر برنامه‌ها، ارائه مشخصات، سوابق کاری و تحصیلات جهت اطلاع نمایندگان را نیز پیش‌بینی نموده است که با توجه به جایگاه افراد مزبور که دارای فعالیت و برنامه‌های مشخصی می‌باشند و ضرورتی جهت ارائه آنها وجود ندارد، اطلاع نمایندگان از این موارد (مشخصات، سوابق کاری و تحصیلات) ضرورت بیشتری دارد. لذا در صورت ضرورت تصویب ماده پیشنهادی، شایسته است پیش‌بینی گردد معاونت قوانین، سوابق، تحصیلات و شرح حال افراد مزبور را جهت اطلاع و انتخاب صحیح در اختیار نمایندگان قرار دهد.

نتیجه‌گیری

در ارتباط با طرح پیشنهادی نکات مثبتی وجود دارد، از قبیل پیش‌بینی ارائه شرح حال و سوابق داوطلبان برخی از سمت‌ها به نمایندگان مجلس جهت انتخاب آگاهانه آنها و همچنین ارائه برنامه‌های آنها در صحن علنی، اما مسئله قابل تأملی که در رابطه با طرح پیشنهادی وجود دارد این است که ضوابط بسیاری از موارد پیش‌بینی شده در طرح حاضر، به نوعی پیشتر در قانون آیین‌نامه داخلی و یا قوانین دیگر پیش‌بینی شده است و در مواردی نیز اصلاحات پیشنهادی با توجه به ماهیت موضوع مورد نظر نمی‌تواند منطقی و صحیح باشد. لذا با توجه به بررسی صورت گرفته نسبت به طرح حاضر، در صورت در نظر گرفتن مسائل مطروحه در متن گزارش، تصویب طرح حاضر با اصلاحات پیشنهادی می‌تواند شایسته و مفید باشد.